

T.E.

País Valencià

federació d'ensenyament

S U P L E M E N T

NÚM. 334 - JUNY 2012

www.pv.ccoo.es/ensenyament

NO

ENSENYAMENT PRIVAT:
LA REFORMA LABORAL (IV)

PROFESSORAT EN LLUITA:
VAGUES PEL MAIG DE 2012

ESPECIAL
MEDI
AMBIENT

EDITORIAL

Ens veiem en la nit dels temps...

Miguel Ángel Vera 3

ENSENYAMENT PÚBLIC

El professorat valencià en lluita per l'escola pública:
vagues pel maig de 2012

Xelo Valls 4

ESPECIAL MEDI AMBIENT

Quin lloc ocupa el medi ambient?

Consuelo Jarabo 5

La gestió ambiental en els centres escolars

Luis Enrique Marquina 6

NOVA LEGISLACIÓ

Mesures urgents quant a medi ambient

Juan Miguel Soria García 7

UNIVERSITAT

Iniciatives per facilitar l'accés als campus mitjançant
el transport públic i la bicicleta

Irene Sansano del Castillo 8

CP 8 d'Abril: un centre compromés amb l'ecologia
i amb el medi ambient

Pepe Tornero 9

Ciutats de transició, una realitat

Javier Fuentes Boyero 10

ENSENYAMENT PRIVAT

La reforma laboral (IV): la Llei de Murphy

Pepa Ramis 12

Els treballadors i les treballadores del sector d'atenció
a la discapacitat d'Alacant es mobilitzen...

Jorge Alzamora Lillo 13

PSEC

Com han afectat el PSEC les retallades publicades fins ara?

Mada Macià 14

PARTICIPACIÓ

Ilocs on pots trobar-nos

COMARCA	TEL.	CORREU ELECTRÒNIC
COMARQUES DEL NORD	96 426 01 52	ensecastello@pv.ccoo.es
CAMP DE MORVEDRE - ALT PALÀNCIA	96 267 47 21	uc1515@pv.ccoo.es
EL CAMP DE TÚRIA	96 278 34 68	ensenyament@pv.ccoo.es
L'HORTA	96 388 21 55	ensenyament@pv.ccoo.es
LA HOYA DE BUÑOL	96 250 03 94	uc1519@pv.ccoo.es
PLANA DE UTIEL - REQUENA	96 230 25 69	uc1519@pv.ccoo.es
LA COSTERA - C. NAVARRÉS	96 228 01 45	uc1517@pv.ccoo.es
LA VALL D'ALBAIDA	96 291 45 04	uc1525@pv.ccoo.es
L'ALCOIÀ - COMTAT	96 554 39 66	uc1502@pv.ccoo.es
LA SAFOR	96 295 41 36	uc1523@pv.ccoo.es
LA RIBERA	96 241 77 95	alzira-ensenyament@pv.ccoo.es
ALACANTÍ	96 598 25 84	eublica-alacanti@pv.ccoo.es eprivada-alacanti@pv.ccoo.es
LA MARINA	96 578 01 72	denia@pv.ccoo.es
	96 585 70 07	uc1506@pv.ccoo.es
ALT VINALOPÓ	96 580 09 70	uc1507@pv.ccoo.es
MITJÀ I VALLS DEL VINALOPÓ	96 538 79 47	uc1507@pv.ccoo.es
BAIX VINALOPÓ	96 667 53 00	enseix@pv.ccoo.es
VEGA BAIXA	96 674 00 65	enseorihuela@pv.ccoo.es
	96 571 14 56	ensetorrevieja@pv.ccoo.es

UNIVERSITAT

VALÈNCIA - ESTUDI GENERAL	96 398 30 17	ccoo@uv.es
POLITÈCNICA DE VALÈNCIA	96 387 70 40	ccoo@upv.es
ALACANT	96 590 34 86	ccoo@ua.es
JAUME I DE CASTELLÓ	96 472 88 13	ccoo@nuv.uji.es
MIGUEL HERNÁNDEZ, ELX	96 665 85 94	ccoo@umh.es

Les fotografies d'aquest número corresponen a
les mobilitzacions de maig.

T.E.

CCOO
federació d'ensenyament

**PAÍS
VALENCIÀ**

La Revista T.E. del País Valencià se edita
tambien en castellano. Esta edición la podéis
consultar en nuestra página web: www.pv.ccoo.es/ensenyament. La encontraréis en
el apartado: **Publicacions / Federació d'En-
senyament CCOO-PV / TE**, disponible desde
el número 258 correspondiente al mes de
diciembre de 2004

Coordina:

Ferran Garcia

Consell de Redacció:

Miguel Ángel Vera, Inma Sánchez,
Ramón Martínez, Pepa Ramis, José
Manuel Mora, Pilar Paniagua, Paco
Sellés, Neus Carrasco, Fernando
Casanova, Patricia Serrano, Ferran
Garcia, Maribel Belda, Lluís Màrquez,
Mari Ángeles Gea, Alberto Parra,
Lourdes Peñalver, Luis G. Trapiello,
Xelo Valls, Alejandro Lorente, Mada
Macià, Ana Belén Peirats, María
Amat, Paco García, Miguel Ángel Puig

Coordina l'edició en castellà:

Roberto Romero

Col·labora: Dolors Monferrer

Col·laboració gràfica: Ximo Antón

Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO PV:

Purin Morant - Lluís Armero

Edita:

Federació d'Ensenyament de CCOO PV
www.pv.ccoo.es/ensenyament

Impress en paper reciclat

DIPÒSIT LEGAL: M. 4406-1992
ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E. del País Valencià,
juntament amb l'Oficina de Promoció i d'Ús del
Valencià de CCOO-PV, són responsables de les
traduccions dels articles.

La Federació d'Ensenyament de CCOO del País
Valencià no s'identifica necessàriament amb les
opinions exposades en els articles signats.

Miguel Àngel Vera
Secretari General
FE CCOO PV

Ens veiem en la nit dels temps.

La Llei general d'educació ha ressuscitat

LA CONVOCATÒRIA DE VAGA en l'ensenyament públic els dies 16 i 17 (dia que el Parlament espanyol validà la Llei Wert), i el dia 22 per a tots els ensenyaments (públic, privat i universitat) **ha comportat un punt i seguit de les mobilitzacions que estem duent**, iniciades com tots sabem a principi de setembre.

L'enquesta realitzada sobre la vaga i el referèndum sobre la proposta de l'Administració de modificar parcialment l'aplicació del Decret de Vela realitzada en l'ensenyament públic ha comportat respostes interessants. En el primer cas hi ha hagut opinió majoritària sobre la convocatòria de vaga, i de rebuig massiu a la (segona) proposta de l'Administració. És veritat que una cosa és que li pregunten a un sobre l'ideal de mobilització i altra que li pregunten sobre quina convocatòria de vaga està disposat a seguir. **Ha sigut la primera vegada d'un moviment unitari sindical que ha durat tant de temps** (i espere que seguisca pel bé de tots nosaltres, l'anterior ve de la fi dels 80) i que ha apostat per la realització de l'enquesta i del referèndum perquè les decisions foren tan participatives com fos possible.

L'experiència, com tot, ha tingut clars i ombres, però crec que enfront de l'enorme monstre que és la crisi galopant que ens oprimeix **hem de realitzar accions que permeten el màxim de participació dels treballadors i de les treballadores que representem**, difícil és davant el furibund atac que només les direccions sindicals intervinguen i decidisquen.

Les agressions han sigut duríssimes. En un cas retallada massiva als serveis públics valencians, i en altre retornar-nos als anys 70, a la fi del franquisme. **De dos cops de ploma ens retornen a condicions salarials dels 80 i condicions laborals dels 70 i ens lleven els drets que hem aconseguit** com a treballadors amb la reforma laboral aprovada pel Parlament estatal el 24 de maig.

Personalment crec que és inacceptable i hem de denunciar l'objectiu del PP que disminuïska un punt el PIB destinat a educació, és una declaració inacceptable de tornar a l'Espanya de la rumba i de la pandereta. No ho podem ni ho hem d'acceptar, i estarem en la capçalera de totes les denúncies, **si és necessari estar en el carrer setmana sí i una altra també, hi estarem**. Mai aconseguirem, ara com ara, el 6 % del PIB destinat a educació, ja que volen que es rebaixe al 3'9 % del PIB. Però, quin país deixarem als fills i filles?

Vull transcriure la nostra **"Intervenció dels portaveus de la FE CCOO PV en la reunió amb la consellera de dilluns 21 de maig"**:

..."Volem que no s'aplique el RDL de Wert 14/2012, que va ser convalidat el 17 de maig i que es retire el DL de Vela 1/2012.

No entenem perquè ha d'existir diferència entre el personal interí d'Administració pública i el docent. El d'administració pública tindrà canvis favorables respecte al que el Decret 1/2012 estipulava. **El docent, no.**

Des del 88 fins ara el 50% dels dies de vaga són del 88, que era per aconseguir els sexennis. **Així que de regalet i de privilegis, res!** Com diuen alguns responsables polítics del PP: ens ho hem guanyat.

Les declaracions dels responsables polítics de la Conselleria **han anat en contra dels docents** i amb justificació de les retallades usant males definicions del professorat.

S'ha publicat un Decret avui 21/05/2012 que **NO ha passat per la Mesa**. Quan ens van passar el document no tenia rang ni se sabia quin tindria.

A banda de la sensació d'improvisació, en aqueix DECRET es veu clarament que **el govern valencià està INTERVINGUT**. Hem perdut l'autonomia educativa, i des de la Conselleria no s'ha fet res a defensar-la.

Li demanem a la consellera que defensi l'escola pública valenciana.

Estem en un 27% d'atur i en un percentatge d'abandonament i fracàs escolar elevadíssim i que també està relacionant amb les taxes d'atur, per tant **és necessari més pressupost per a educació**, més inversió, cal resoldre els problemes de formació, de titulació.

El RDL Wert diu que és provisional, però no diu fins a una data, no assenyalava fins quan estarà en vigor. El de Vela sí que assenyalava l'horitzó de l'u de gener de 2014. Però **no serà així per al personal interí d'ensenyament públic i els contractats de concertat** que es voran afectats fins a juny de 2014 al no funcionar amb anys naturals sinó amb cursos escolars.

Quan tinguem 30 alumnes en cada nivell **es modificarà tot per a 9 anys** (els anys de infantil+primària). És un retrocés i que comporta un colp tremend als estandards d'èxit que hi ha a altres països. I hem de tindre clar que van a tindre una inèrcia de, al menys, 9 anys.

A més tots els programes per a atendre diversitat de l'alumnat són objecte de retallada.

S'està plantejant per part del PP un **canvi ideològic de l'educació** i cal dir-ho clarament.

Hem de saber i és urgent: Quants grups d'alumnat dels centres de primària i d'infantil, de l'ESO, de batxillerat, de FP, etc. seran afectats? Volem saber-ho. I quant de personal serà afectat?

El RDL 14/2012 representa 300 milions de retallada al País Valencià. **Volem números!**

I hem de tindre clar que tindran una inèrcia, d'almenys 9 anys.

Volem negociar, sí. Però hem de manifestar que la convocatòria malèvola del divendres 18 no li ho perdonem. I la de dimecres 21, vindrem però assenyalem que està feta amb mala intenció, estem condemnats al fracàs ja que no hi ha intenció de negociar per part de Generalitat."

No vull acabar aquest editorial sense destacar **l'enorme participació de la comunitat educativa** en les mobilitzacions i animar que continue amb el suport decisiu de les famílies. Crec que tots hem entés, malgrat el cansament, que si és necessari eixir totes les setmanes a reivindicar que no ens retallen els serveis públics, ho farem.

És una mobilització a llarg termini, sostinguda, cada divendres ens llancen un escac a traïció. Però el futur és nostre, no ho dubteu, i no hem de desanimar-nos, davant l'escac l'enroc, davant la burrada la intel·ligència, davant el dubte el convenciment. Guanyem per a la nostra causa aquells companys i companyes indecisos.

Xelo Valls
Secretària d'Acció Sindical
d'Ensenyament Públic
no Universitari

El professorat valencià en lluita per l'escola pública: vagues pel maig de 2012

DES DEL MES DE GENER el professorat valencià ha estat manifestant el seu malestar i rebuig a les retallades que des del Govern valencià s'han fet en educació.

Pel mes de març ja començarem a notar quins eren els seus efectes en veure reduïts els nostres sous, en canvis respecte als períodes de reducció de jornada demanats i concedits sobretot. Altres es veuran el 30 de juny en el col·lectiu de professorat interí que veurà com aquelles persones amb una vacant cessaran i no tindran contractació durant els mesos de juliol i agost a diferència de com ha sigut durant molts anys.

Aquestes mesures que emanen del Decret llei 1/2012 del Govern valencià ha sigut posat en qüestió i rebutjat tant pel personal docent com pel personal de sanitat i administració general amb un **aclaparador NO en el referèndum efectuat el 10 de maig**.

En el sector de l'ensenyament, els cinc sindicats representatius en la Mesa Sectorial que des del gener estem mantenint convocatòries unitàries de diferents mobilitzacions decidirem convocar vaga al nostre sector després d'una consulta efectuada al professorat de forma telemàtica.

Aquesta enquesta era **fruit de la demanda de convocatòria de vaga** que en les diferents assemblees unitàries fetes arreu del País Valencià havien manifestat persones assistents. De manera que, per primera vegada, encetem una assemblea virtual efectuant una consulta sobre la intenció del professorat de secundar una vaga sectorial i la possibilitat de fer-la segons diferents modalitats.

Latac brutal a l'educació que mentre tant es feia des del Minis-

teri anunciant un augment generalitzat de ràtio/aula i d'hores lectives del professorat afegia raons perquè el sector responguera. Aquesta situació més els resultats obtinguts en la intenció de secundar una vaga de diversos dies van fer que **els sindicats anunciarem una vaga de sis dies**, dos per setmana durant el mes de maig començant el 16 i un d'aquests coincident amb la jornada de vaga sectorial estatal del 22 en resposta a les mesures ministerials. A més, a la fi de cada setmana es farien assemblees per tal de fer una valoració del seguiment i la continuïtat dels diferents dies que tindria en compte el Comitè de Vaga per adaptar o reordenar les convocatòries.

El seguiment de la convocatòria va ser, per a tot el territori valencià del 35% el dia 16 i del 25% el dia 17.

A més el **rebuig mostrat al carrer** en la manifestació de caràcter autonòmic del dia 16 a València i les tres del dia 17 a Alacant, Castelló i València han de fer reflexionar els dirigents polítics del PP que ens governen: el professorat valencià està en lluita per l'escola pública mentre la seua tisora retalla qualitat educativa i drets laborals a l'hora que es fan regalets a la banca amb els diners de tota la ciutadania.

La valoració feta en diferents assemblees esteses de les comarques de nord a sud del País Valencià va concloure majoritàriament en **ajornar els dies que quedaven per al curs vinent i secundar la vaga sectorial estatal del dia 22 de maig**.

Aquesta jornada de vaga, la del 22 va estar secundada per un 65% del professorat i els carrers dels tres caps de província es tornaren a omplir de crits de rebuig.

El Comitè de Vaga, escoltant el parer del professorat manifestat en les assemblees ha reorganitzat i reordenat les mobilitzacions, mantenint la lluita amb concentracions els dijous a les portes dels centres educatius i amb una manifestació el 31 de tots els sectors públics.

A l'hora insta a tots els centres que es facen **mesures de les aules que hauran d'albergar fins a un 20 % més d'alumnat** i que en molts centres no respectaran la normativa sobre espais. També a fer els càlculs de com es quedaran les plantilles en cada centre en aplicació de les "noves" ràtios i l'augment de la càrrega lectiva. **Tota aquesta informació s'ha de comunicar a les famílies i a la ciutadania en general.**

Les mesures que ara es prenen tindran ressò en uns anys, en una generació que tindrà menys oportunitats, estarà pitjor formada, amb més qualificació professional i que empobrirà el capital humà d'un estat que pot romandre en crisi després de la crisi com a conseqüència d'aquestes **retallades tant en educació com en els altres serveis que conformen l'estat de benestar: sanitat i serveis socials.**

Quin lloc ocupa el medi ambient?

Consuelo Jarabo
Secretària de Medi
Ambient CS CCOO PV

ELS TEMES MEDIAMBIENTALS han tingut una consideració distinta d'acord amb el color del partit que governa, però sempre ha sigut matèria a sacrificar i a no formar part de les prioritats polítiques.

Però quan a més ens veiem immersos en una crisi com l'actual, **la temptació d'acabar amb el patrimoni mediambiental i de destruir els serveis públics que se'n deriven ja no entén de colors.**

I així, veiem com el Consell, a través de la gastada Llei d'acompanyament als pressupostos de l'Estat suprimeix l'obligació de no recalificar sòl forestal cremat en un termini de 30 anys. Aquesta reserva impedia ampliar l'abocador de Dosaigües, ho fan sense cap enorgiment i sense tenir en compte informes que ho desaconsellaven ni que a més comportara un incompliment de la Llei forestal estatal. És a dir, impulsen la destrucció d'un considerable espai forestal i a més segueixen amb la seua nefasta política en el tractament dels residus, si s'amplia l'abocador, no es veuran obligats a realitzar un tractament eficient que possibilita aplicar els principis de la Directiva europea de residus: reducció en la generació, reciclatge i reutilització.

Igualment amb la seua política en res estan contribuint, més aviat al revés, a disminuir les emissions de gasos d'efecte hivernacle: el transport, un dels sectors que més emissions de CO2 produeixen, podrien disminuir-les considerablement si s'implementaren polítiques que potencien l'ús del transport públic, que dissuadixen de l'ús del cotxe privat, que faciliten el transitar amb bicicleta, a peu, que en el transport de mercaderies s'utilitzen els mitjans menys contaminants, en fi que es produïska un canvi radical en el transport.

El mateix hauria de plantejar-se en el sector energètic, apostant per fonts renovables, no dependents dels combustibles fòssils que, a més de millorar el mediambient, contribuïren a reduir la despesa econòmica, ja que al nostre país disposem àmpliament de sol, d'aire, de biomassa... No obstant això, seguim molt lluny de complir els objectius pactats a la Unió Europea d'arribar en l'any 2020 al 20% de cobertura amb energies renovables i un 20 % de reducció d'emissions de CO2 (cosa que es coneix com a objectiu 20-20-20) i d'altra banda, **el Govern segueix avant amb el seu projecte, iniciat pel Govern anterior d'autoritzar la realització de prospeccions petrolíferes a la costa de València.**

Seguint amb l'itinerari i, tenint clar que els aspectes mediambientals són múltiples, mereix la pena detenir-se en l'AIGUA, un dels recursos més necessaris i alhora més malgastats i mercantilitzats per part de multinacionals, empreses i població de l'anomenat primer món. Mentre una part la malbarata una altra pateix una devastadora

sequera. I no fa falta anar-se'n molt lluny per veure dades alarmants: a la Unió Europea encara més d'un milió de persones no té accés garantit a l'aigua i al sanejament, i els processos de liberalització i privatització que es porten a terme en alguns països de la Unió agreugen més si és possible el problema. No obstant això, **molts governs segueixen apostant per mantenir privatitzats serveis de proveïment o sanejament, com si es tractara d'una mercaderia de la qual foren propietaris.** Enfront d'açò, des de CCOO reclamem al Govern que declare aquests serveis com a públics i essencials, la gestió dels quals siga transparent i amb participació ciutadana, que garantisca el servei i promoga un ús eficient del recurs.

Amb l'ànim de seguir avançant en aquest sentit la Federació Sindical Europea de Serveis Públics, en la qual CCOO està integrada, ha promogut una **Iniciativa ciutadana europea amb el lema "L'aigua és un dret humà".** S'hi pretén aprofitar un mecanisme de participació dels ciutadans europeus en la política comunitària. L'ambiciosa campanya de recollida de signatures, que ja està autoritzada per la Comissió Europea comença l'1 de juny, per primera vegada es farà per mitjans informàtics i s'hi veuran immersos nou països.

Es pretén que l'accés a l'aigua siga considerat un dret humà bàsic en la UE com ja ho té reconegut l'ONU en àmbit mundial, i es legisle per evitar que siga considerat com una mercaderia més i es restringisca els abusos del mercat i s'evite la privatització en l'àmbit de la Unió Europea.

L'objectiu d'aconseguir **el nombre de signatures necessàries (1% del cens)** serà possible amb una bona explicació i difusió que aconseguisca la col·laboració de totes i tots.

Luis Enrique Marquina
Tècnic ambiental
Secretaria Medi Ambient
CCOO-PV

La gestió ambiental en els centres escolars

FA ALGUNS ANYS ARRERE van sorgir algunes iniciatives perquè en els centres escolars s'implanten sistemes de gestió ambiental. Totes aquestes iniciatives duen diferents noms però en línies generals són una eina per a gestionar la part medi ambiental en els centres escolars.

Gestionar el medi ambient en centres escolars implica un diagnòstic ambiental del centre i desenvolupar propostes de millora. És important la participació de tota la comunitat escolar, la fi de la qual és educar en valors ambientals treballant en la línia del desenvolupament sostenible.

En un centre escolar i el seu entorn ocorren processos i interaccions ambientals tant en l'interior com en l'exterior de les seues instal·lacions, **cosa que determina la qualitat ambiental del centre**. Per la qual cosa la gestió ambiental escolar és una forma de controlar, en l'interior, l'ús de paper, consum d'aigua, consum d'energia, gestió de residus. I, en el seu entorn, la mobilitat sostenible, els espais d'oci i zones verdes, l'accessibilitat, etc. a través d'un **diagnòstic de la situació**.

És necessari esmentar que, a banda de la component formativa, informativa i de sensibilització ambiental que implica implantar aquest sistema, **també comporta un benefici econòmic** per l'estalvi i l'eficiència tant en materials, aigua, i energia.

Un centre escolar és un espai on el procés pedagògic té major rellevància que qualsevol altre procés. S'hi desenvolupa una educació en valors, en coneixements, en responsabilitat, en capacitat crítica. És en aquest context on **la gestió ambiental en un centre escolar és un dels millors recursos** perquè els escolars coneguen i entenguen els problemes ambientals que ocorren al seu voltant, aporten solucions a aquests problemes i posen en marxa accions

que els impliquen a través de l'adquisició de nous hàbits i conductes més sostenibles amb el seu entorn.

És necessari esmentar que, dins dels objectius de la gestió ambiental en un centre escolar, **es considera una eina per a fomentar les actuacions lligades a investigar**, conèixer, valorar i solucionar els problemes ambientals que ocorren en l'entorn i en el mateix centre.

Els protagonistes en aquest procés són el professorat, l'alumnat, les AMPAS així com qualsevol altre col·lectiu de la comunitat escolar. **D'entre aquests s'ha de constituir un comitè ambiental del centre**, qui s'encarregarà de coordinar la implantació i el desenvolupament del sistema de gestió ambiental. Amb açò es pretén que tota la comunitat educativa pugui col·laborar i participar en les decisions que es prenguen, evitant ser sol receptors de la informació.

Els passos per a implantar un sistema de gestió ambiental en un centre escolar són:

1r Sensibilització dirigida a tota la comunitat escolar en relació amb la protecció de l'entorn, i activitats complementàries, a través de les quals s'aprofundirà en diferents aspectes de la problemàtica ambiental.

2n Diagnòstic en el qual s'arreglegue informació que ens permeten conèixer i mesurar els processos ambientals a estudiar. Per exemple: informació relativa als tipus de residus generats, les quantitats, el nombre de contenidors i papereres, les necessitats d'informació en relació a la gestió dels residus, etc. La mateixa cosa es pot fer en l'ús d'energia, d'aigua, de paper, etc.

3r Pla d'acció, amb el diagnòstic tenim una sèrie de dades i informació sobre els processos ambientals estudiats i sobre els problemes associats que comporten. Ordenant aquesta informació s'estableix un pla d'acció per a minimitzar i/o eliminar aquests problemes amb una prioritat d'uns sobre uns altres. S'ha d'establir comissions d'alumnes que es responsabilitzen de la posada en marxa de les diferents accions de millora i del seu control i seguiment. A més, establir un calendari que ens permeta complir amb aquestes accions.

4t Difusió, és important donar a conèixer a la resta de la comunitat escolar el que allí s'està desenvolupant. A través de panells informatius, butlletins, exposició i resultats, etc. Açò servirà per a incentivar i retroalimentar l'apréns, els nous hàbits, els objectius aconseguits. I, a la fi de cada any, una memòria en la qual s'establisquen les conclusions obtingudes i identificar els punts a millorar.

Per tant l'adopció de sistemes de gestió ambiental en centres escolars **ha de ser represa com una mesura que duu implícita uns beneficis** en la formació dels escolars i altres en termes econòmics per l'estalvi i l'eficiència en l'ús de materials, energia, aigua, etc.

NOVA LEGISLACIÓ

Mesures urgents quant a medi ambient

Juan Miguel Soria García

EL DARRER 5 DE MAIG s'ha publicat el Reial decret llei 17/2012, de Mesures urgents quant a medi ambient. Aquest RD llei comporta la modificació d'algunes de les principals lleis pel que fa a medi ambient del nostre àmbit normatiu. La promulgació d'aquest ha obviat, com ja ens estan acostumant els diversos governs del PP, el coneixement previ dels seus esborranys i projectes i per tant la seua corresponent anàlisi i debat amb els interlocutors socials, econòmics i mediambientals, com així ho han posat de manifest organitzacions sindicals, ecologistes, agràries i de consumidors, integrants del Consell Assessor de Medi ambient.

Del text del RD llei, podem esmentar alguns epígrafs considerats greus que, pel calat i abast de determinades mesures aprovades, implica el següent:

Pel que fa a la protecció d'espais naturals es pretén consolidar una figura de protecció que es troba sota més d'una figura actualment, alhora que es compatibilitza la protecció amb la necessitat de desenvolupament pròpies dels nuclis urbans. Considerem que la simplificació d'aquesta tramitació de les zones protegides és una facilitat per a les futures noves urbanitzacions. Perquè el RD llei fa esment exprés a la necessitat de desenvolupament dels nuclis urbans, que no és altra cosa que indicar la construcció de noves urbanitzacions; per això, aquestes modificacions en la protecció d'espais naturals facilitaran que puguin realitzar-se aquestes actuacions.

Pel que fa a la Llei d'aigües, s'esmenten mesures per a aconseguir un ús més adequat de l'aigua a través d'una gestió eficaç i coordinada en la qual es preserve com a principi fonamental el d'unitat de gestió de conca. Tot i que és un principi que ha arrelat en el preàmbul del Decret, no s'ha concretat res més.

També cal destacar la regulació del bon estat de les masses d'aigua subterrànies, **incloent-hi com a mecanisme potestatiu la possibilitat de transformar els drets d'aprofitament privats a drets concessionals, en quines condicions? Quins seran els criteris?**

S'adopta la definició arrelada en la Directiva Marc de l'Aigua de masses d'aigua en bon estat quantitatiu o químic, indicant el bon estat no solament per una qualitat de les seues aigües lliure de substàncies contaminants sinó també per la disponibilitat d'aquestes aigües, assenyalant que la seua escassetat també és un indicador de mal estat de la massa d'aigua. És la nova definició d'aquífer sobreexplotat, ara ampliat també a contaminat. **Quan hi hagen problemes d'aquest tipus, s'estableixen els mecanismes per a gestionar la massa d'aigua** formant necessàriament una comunitat d'usuaris si no n'hi haguera. Entre altres mecanismes d'actuació previstos en el Decret estan la regulació d'extraccions, substitució de captacions individuals per comunitàries, aportacions d'aigua des d'altres masses d'aigua, establiment de perímetres de protecció i regulació d'altres aprofitaments. **Aquest punt és important per poder controlar els pous d'aigua no registrats?** Quan la situació a la qual haja donat lloc remeta, s'estableix també la desaparició gradual de les mesures adoptades, **qui, com i quan ho decidirà?**

Retirada de l'exercici de la policia del domini públic hidràulic per algunes comunitats autònomes en conques intercomunitàries. El

RDL-12/2011 facultava a les comunitats autònomes que tenien competències sobre la policia del DPH exercir aquesta competència també sobre les conques intercomunitàries que recorrien pel seu territori, per exemple determinats trams del riu Ebre a Catalunya o del Guadiana a Andalusia. Altres comunitats autònomes, com la Valenciana no van arribar a exercir aquest dret.

La regulació i vigilància per la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la subhasta dels 10.145.000 drets d'emissió que li corresponen a Espanya per a 2012, estableixen mecanismes de vigilància contra els abusos que pogueren produir-se entre aquells que poden tenir drets a la venda i les empreses que desitgen adquirir-los. Quant a aquest tema, fa falta alguna cosa més seriosa: qui vulga comprar drets d'emissions els hi hauria de comprar a l'Estat i res de subhastes entre particulars, semblant al cànon de sanejament. Perquè en el sistema de subhasta apareix com que l'empresa que ven drets és qui va de bona i ha reduït emissions; a més, trau una quantia pels drets que ven. **Considerem que la Comissió del Mercat de Valors no és una garantia de transparència per a qui? Per als treballadors? Per al medi ambient?**

A qui volen prendre el pèl? Entenem que subhastar els drets d'emissió és una burla, pel següent: suposem una empresa que té una refineria a Espanya i altra a Algèria. Li donen 100 drets d'emissió a Espanya i se sap que a Algèria no hi ha drets d'emissió; òbviament podrà reduir la producció a Espanya als productes més valuosos i aquells menys valuosos els produirà a Algèria. Es donarà la situació que ací ha reduït les emissions, venent els drets que li sobren a altra empresa que els necessita perquè no ha deslocalitzat la producció i continua donant ocupació a Espanya. **En l'actualitat hi ha un excés de drets d'emissió en el mercat a la venda,** com s'ha reconegut en la Reunió de Ministres de Medi ambient de la UE a Horsens (Dinamarca) el darrer 19 d'abril, ja que la quantitat d'aquests es va calcular abans de la crisi.

Juan Miguel Soria García és delegat de personal i professor doctor d'ecologia en la Universitat de València Estudi General

Irene Sansano
del Castillo

UNIVERSITAT

Iniciatives per facilitar l'accés als campus mitjançant el transport públic i la bicicleta

EN LA UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA s'han pres diverses iniciatives per a facilitar l'accés de la comunitat universitària als campus mitjançant el transport públic i la bicicleta. Recentment l'Àrea de Medi Ambient ha realitzat una publicació en el seu bloc (medioambiente.blogs.upv.es) en el qual recopila aquestes iniciatives:

Sistemes de lloguer de bicicletes:

La UPV ha cedit espais al campus de Vera per a la instal·lació de 4 estacions de *Valenbisi* que tenen un total de 128 ancoratges per a bicicletes. *Valenbisi* té una pàgina web (<http://www.valenbisi.es/>) en la qual podràs trobar més informació (com abonar-se, plànol d'estacions de la ciutat, preguntes freqüents, etc.). En la pàgina web de la UPV pots consultar on es troben les estacions de *Valenbisi* del campus de Vera.

En el campus de Gandia també s'ha instal·lat una parada de bicicletes de lloguer mitjançant el sistema "La Bici Gandia" amb 35 ancoratges.

Instal·lació de bicicletes:

D'un temps ençà s'ha reforçat la presència de *bicicletes* en els diversos campus. Actualment el campus de Vera disposa de més de 2.000 llocs, Gandia amb 78 i Alcoi amb 9.

Aquests *bicicletes* es poden utilitzar gratuïtament i quasi tots estan situats en les zones obertes dels campus. És destacable el fet que el garatge de la casa de l'alumne es va habilitar com a aparcament exclusiu per a bicicletes. Compta amb 348 places, està en el soterrani de l'edifici i està equipat amb càmeres de vigilància. En

aquest aparcament pots guardar la teua bici i que quede protegida de la pluja o el sol intens.

Convenis amb empreses de transport públic:

- Conveni amb l'empresa Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana (FGV): en el campus de Vera hi ha un conveni signat amb FGV pel qual els membres de la comunitat universitària poden tenir descomptes en els seus abonaments mensuals de metro i tramvia. En la pàgina web de la UPV pots veure en què consisteix aquest conveni, com se sol·licita la targeta i en què consisteixen els descomptes.
- Autobús gratuït en el campus de Gandia: l'alumnat de l'EPSC pot viatjar gratuïtament en la línia 1 (marina) que uneix l'estació de Renfe amb el campus i les línies 3 i 4 (l'urbà). Si t'interessa pots trobar més informació en la pàgina web de l'EPSC.

Disponibilitat d'una xarxa de carril bici fins al campus de Vera

En la pàgina web de l'Ajuntament de València es pot consultar un plànol en el qual es mostra la xarxa de carril bici de la ciutat de València, les *ciclocarrers* i totes les estacions de *Valenbisi* de la ciutat de València.

A més de tot allò esmentat, en la pàgina principal de la UPV es pot accedir a informació detallada sobre com accedir en diversos mitjans de transport a cadascun dels campus.

Més informació en les pàgines web de:

- Llei valenciana de mobilitat
- Ordenança municipal de circulació de València
- Informació sobre mobilitat sostenible de l'Ajuntament de Gandia
- Estudis de mobilitat dels 3 campus de la UPV
- Metro València
- Autobús urbà de València
- Autobús urbà de Alcoi
- Autobús urbà de Gandia

Àrea de Medi Ambient, Planificació Urbanística i Ordenació dels Campus de la UPV.

- Camí de Vera s/n – edifici 8H
- Pàgina web: www.upv.es/medioambiente
- Correu electrònic: medioambiente@upvnet.upv.es
- Bloc: medioambiente.blogs.upv.es
- Facebook: <http://www.facebook.com/AMAUPV>
- Twitter: @AMAUPV

Irene Sansano del Castillo és Tècnica en gestió ambiental de l'Àrea de Medi Ambient, Planificació Urbanística i Ordenació dels Campus de la UPV

CP 8 d'Abril: un centre compromés amb l'ecologia i amb el medi ambient

Pepe Tórero

EL COL·LEGI PÚBLIC 8 D'ABRIL de Sant Antoni de Benaxeve (València) desenvolupa des de la seua creació, fa ja set anys diversos projectes mediambientals en els quals participa tot el centre.

Entenent que l'hort escolar és un recurs didàctic de gran valor, els cinc-cents alumnes que té el centre (des d'educació infantil 3 anys fins a 6é de primària) hi participen sembrant, observant el creixement i la floració de les plantes i finalment recol·lectant els productes que ells mateixos han plantat.

El grup de treball que any rere any desenvolupa aquest projecte amb el suport del CEFIRE de Godella (València) considera que és una manera divertida per als xiquets d'aprendre i compartir coneixements jugant.

Així, a través del projecte s'han desenvolupat:

- **Destreses** manipulatives: aplicació de tècniques (construcció de planters).
- **Habilitats** d'investigació: amidament del creixement, predicció de productivitat, dibuixos i representacions de les plantes.
- **Desenvolupament d'actituds**: cooperació, educació sobre alimentació i consum.

— Desenvolupament **curricular**: les plantes, el clima, l'aigua, l'ecosistema...

Tot això, amb una metodologia pràctica, activa i creadora d'estímuls, socialitzadora i amb caràcter integrador.

En aquest projecte **es pretén integrar tota la comunitat educativa**: als pares fent-los participants de l'experiència a través de l'aportació de llavors, al professorat com a dinamitzador del Projecte i a l'alumnat com a autèntic protagonista del projecte realitzat.

Així mateix, el CP 8 d'Abril participa anualment, **el Dia de l'Arbre**, en la plantació de 200 arbres en l'entorn de la nostra localitat ajudant a conservar el medi ambient amb espècies autòctones: pi, carrasca i ginebre (fonamentalment), i inculcant als xiquets valors sobre la cura i l'afecte a la naturalesa.

Des del CP 8 d'Abril, **animem tots els col·legis** a realitzar activitats d'aquest tipus, us assegure que ho gaudireu, a més amb la que està caient qui sap si no acabarem tots plantant tomaquets, tot i que siga en un test.

Pepe Tórero

*Delegat de prevenció de pública no universitària.
Professor de primària*

Javier Fuentes
Boyero

Ciutats de transició, una realitat

LES CIUTATS DE TRANSICIÓ, o transition towns, són la representació d'un nou moviment que pretén donar un gir a les inquietuds mediambientals de la societat, fent-la partícip i protagonista d'aquesta acció. En aquest article intentaré esbossar lleument l'origen, els paradigmes, les influències i algunes de les accions d'aquest moviment.

Les ciutats de transició tenen el seu origen a Gran Bretanya, a mitjan de la dècada passada i pretenen donar solucions, de baix a dalt, del micro al macro, a la varietat d'aspectes que presenten problemes mediambientals com el pic petroler (peak oil), el canvi climàtic, la sobreexplotació del Planeta i un llarg etc.

Per intuir la definició de les ciutats de transició, l'emmarcarem entre les problemàtiques mediambientals més apressants i les teories o filosofies que la impregnen.

Hi ha 2 fets futuribles en els quals coincideix la comunitat científica mundial quant a la seua certesa, el pic petroler i el canvi climàtic.

El pic petroler, també conegut com Teoria del pic d'Hubbert o peak oil, es resumeix que el volum d'extracció de cru a escala mundial arribarà a un màxim, el seu zenit, passat el qual aquest volum començarà a descendir de manera imparabile. Hi ha fonts que afirmen que aquest màxim es va assolir l'any 2006, però els més optimistes apunten que s'arribarà per l'any 2020. **Una vegada assolit aquest màxim**, el descens d'extracció de petroli vindrà acompanyat d'un

encariment dels processos extractius fins que arribe a un punt en el qual, energèticament parlant, extraure petroli serà deficitari. Dit d'altra manera, el rendiment del petroli extret serà inferior a l'energia utilitzada per a la seua extracció.

D'altra banda, segons l'Informe del Panell Intergovernamental sobre canvi climàtic, IPCC, organisme creat al si de les Nacions Unides, es preveu un augment de la mitjana de la temperatura del Planeta en un interval entre l'1,1 i els 6,4 graus centígrads. El motiu d'aquest augment de temperatura està produït en la seua major part per l'augment de la concentració de gasos d'efecte hivernacle, GEI. La majoria dels GEI provenen de la crema de combustibles fòssils, durant la qual, aquests gasos s'alliberen i acumulen en l'atmosfera. El món científic coincideix que, si l'augment de la temperatura mitjana global supera els 2°C, les conseqüències podrien arribar a ser molt greus. No solament parlem de l'augment de la superfície de zones desèrtiques. La fosa dels casquets polars i de les zones gelades, a més d'augmentar notablement el nivell dels oceans, afectaria dràsticament el complex i delicat equilibri climàtic que generen els corrents oceànics i marins, provocant una alteració meteorològica de gran magnitud a tot el Planeta. Açò ens condueix a la ràpida i, aparentment senzilla, necessitat de reduir les emissions de GEI. És cert que els països del món aparenten ser sensibles davant d'aquesta situació, però la seua capacitat de reacció i decisió està sent lenta i ineficaç, influïts, sobretot, pels ingents interessos econòmics i polítics implicats. El mateix **Tractat de Kioto** (1997), que pretenia reduir l'emissió de gasos d'efecte hivernacle, es trontolla perquè algun dels països signants, com Canadà, es retiren d'aquest o ho incompleixen injustificadament i constantment, com Estats Units. Sembla que els nostres governants no són capaços d'afrontar un problema del qual depén la destinació de tots els habitants del Planeta.

A aquests dos futuribles, cal afegir la influència de la idea de decreixement, que alguns ja identifiquen amb la de la transició. És un pensament polític, econòmic i social que afirma que no és possible el creixement constant dels països i les economies i que el planeta Terra no pot suportar aquesta sobreexplotació dels seus recursos; és mediambientalment

inviabile. El nostre Planeta no pot regenerar-se al ritme de demanda actual dels recursos naturals i de destrucció del medi. Aquesta teoria s'oposa, fins i tot, al creixement sostenible; preconitza la necessitat de viure millor amb menys.

D'aquesta manera i en aquest marc, sorgeix el **moviment transition towns**, ideat per Rob Hopkins, un professor d'institut de Kinsale, Irlanda. Aquest moviment tracta d'unir les persones amb sensibilitat climàtica, energètica i mediambiental en les seues poblacions i generar projectes per a la reconstrucció de la capacitat de recuperació local, és a dir, tracten de generar la denominada **resiliència local**. Resiliència, en termes de psicologia, és la capacitat dels subjectes de sobreposar-se a un trauma. Resiliència local davant les situacions i greus dificultats que comportarà la necessitat de reduir l'escalfament global, d'enfrontar la fi del petroli barat, la apujada del nivell dels oceans, etc.

El seu funcionament és de dins cap a fora, és a dir, començant amb la sensibilitat mediambiental de l'individu, passant a la família, després al veïnat, posteriorment al barri, poble, ciutat etc. És un sistema en el qual tots els integrants estan implicats i motivats, volen ser partícips, volen formar part d'alguna cosa que intenta millorar el seu entorn i reduir l'impacte de la seua petjada ecològica en aquest. Per a això les seues actuacions van encaminades a reduir la seua dependència del petroli i els seus derivats, a reduir les emissions de GEI d'aqueixa comunitat i intentar ser el més autosuficient possibles.

Actualment aquest moviment s'ha estés per tot el Planeta, estant present en més de 80 països i amb més de 400 comunitats en funcionament.

Alguns exemples d'accions a comunitats de transició són:

Generació d'una moneda local per desenvolupar el consum local i reduir la despesa de productes externs i el seu cost energètic consegüent en transport, creació d'horts comunitaris per al proveïment local, substitució de les plantes ornamentals per fruiters a zones verdes públiques, la producció de les quals reverteix en la comunitat, creació d'un servei de préstec de bicicletes gratuït, les bicicletes de les quals són donacions de la mateixa comunitat i són reparades i posades a punt pels propis usuaris, creació de mercats de canvi, etc. les possibilitats són il·limitades.

També a Espanya han sorgit ciutats de transició. Hi ha exemples d'aquest moviment a ciutats com Sevilla, <http://www.sevilladecrece.net/>; Madrid, <http://www.madriden-transicion.org/>; Mancor (Palma de Mallorca), <http://www.pocapoc.org/MD3.html>.

En l'enllaç següent es poden conèixer diverses ini-

ciatives al nostre País i a països de parla hispana: <http://movimientotransicion.pbworks.com/w/page/21695359/Iniciativas%20de%20Transici%C3%B3n%20y%20enlace%20de%20inter%C3%A9s>.

És cert que dins de l'ensenyament no es troben massa accions de transició, però tot i així encara, a ciutats espanyoles com Bilbao, hi ha col·legis que han apostat per inculcar en el seu alumnat aquesta filosofia de transició. Com a exemple es pot citar el CEP ZURBARÁN, <http://www.sostenibleycreativa.es/cambios-sociales/educacion-en-transicion-cep-zurbaran-de-bilbao/>, i en la pàgina de la qual es pot trobar àmplia informació sobre el projecte educatiu i la seua implicació en el moviment transicionista.

La conclusió a la qual us vol fer arribar aquest escrit, és que no importa ser un només, o dos o mil. Tot aquell que es considere sensible al medi ambient pot fer alguna cosa, té en la seua mà la possibilitat de millorar el seu entorn més proper i segur que pot trobar-hi gent amb la qual poder dur a terme les seues accions de manera conjunta.

Altres enllaços d'interès:

<http://movimientotransicion.pbworks.com/w/page/21695346/Movimiento%20de%20Ciudades%20en%20Transici%C3%B3n>

<http://www.tierramor.org/permacultura/TransitionTowns.html>

<http://www.decrecimiento.info/2009/11/ciudades-transicion-resiliencia.html>

http://es.wikipedia.org/wiki/Comunidad_de_transici%C3%B3n

<http://movimientotransicion.pbworks.com/f/De+la+idea+a+la+acci%C3%B3n+3B+Aprendiendo+del+Movimiento+Transition+Towns+-+Juan+Del+R%C3%ADO.pdf>

Javier Fuentes Boyero
(educador de centre de menors)

Pepa Ramis
Secretaria
de Finances

ENSENYAMENT PRIVAT

La reforma laboral (IV): la Llei de Murphy

DÈIEM EN ELS ARTICLES ANTERIORS que la reforma laboral era un pas arrere en les conquestes laborals que tants anys ens ha costat aconseguir. Bé, doncs encara que semblava difícil, en el tràmit parlamentari s'ha empitjorat encara més. Se suposava que s'hi incorporarien alguns detalls tècnics, però el resultat és que en alguns aspectes importants encara s'acosta més a les peticions de les patronals.

Entre les modificacions acceptades pel PP en el debat parlamentari destacarem solament algunes. Allò que ens afectarà d'una manera més general és la reducció de **la ultraactivitat dels convenis a un sol any**. Recordem: fins a febrer, quan un conveni finalitzava el seu període de vigència, continuava mantenint la vigència (la ultraactivitat) de tot l'articulat. En el Reial decret Llei 3/2012 de 10 de febrer de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral es va establir que, si en acabar la vigència d'un conveni transcorrien dos anys sense arribar a un acord, el conveni perdia la seua vigència. Doncs bé, CIU i Fòrum (el partit d'Álvarez Cascos) van presentar una esmena reduint aquest període, i el PP l'ha acceptat, quedant establert en UN ANY.

En aquests moments, la reforma laboral encara no ha acabat el tràmit parlamentari, però és més que probable que aqueix empitjorament es mantinga. Açò vol dir que aquells convenis que ja han caducat, com el d'ensenyament concertat, per exemple, perdrien la seua vigència a l'any de la publicació definitiva de la reforma. A partir d'ací, com no hi ha un conveni d'àmbit superior, **el referent passaria a ser l'Estatut dels treballadors**, encara que hi ha diferents opinions sobre si els treballadors contractats amb anterioritat podrien mantenir les seues condicions més beneficioses (açò dependria d'allò que pogueren dir les disposicions transitòries o, finalment, les diferents sentències dels judicis als quals inevitablement ens veurem exposats).

Altres empitjoraments importants són que s'amplia del **5 al 10% la jornada que pot distribuir irregularment l'empresa. Aquesta ha de comunicar amb cinc dies d'antelació** el dia i l'hora de la prestació de la jornada. Això sí, en tot cas han de mantenir-se els períodes mínims setmanals i diaris de descans.

Hi ha algunes suposades millores, però que en la pràctica seran completament irrelevantes. El contracte anomenat "de suport als emprenedors" (per a entendre'ns: aquest que té un període de prova de 12 mesos en els quals l'empresa pot acomiadar sense indemnització) només es podrà fer mentre la taxa d'atur supere el 15%. Sense comentaris.

O també aquesta altra: les baixes mèdiques per malalties greus o tractaments oncològics no es tindran en consideració per a l'acomiadament objectiu per faltes justificades. Açò està bé, però **la major quantitat de baixes menors de 20 dies no es donen per aquestes causes**, sinó per gripes o malalties similars.

Encara queda recorregut parlamentari de la reforma laboral. Seguirem informant.

Els treballadors i les treballadores del sector d'atenció a la discapacitat d'Alacant es mobilitzen per la greu situació que travessa el sector a causa dels impagaments del Consell

ELS TREBALLADORS I LES TREBALLADORES del sector d'atenció a les persones amb discapacitat

estan mobilitzant-se per la greu situació econòmica que travessen els diversos centres pels continus impagaments del Consell.

Els delegats i les delegades de CCOO PV d'aquests centres, van arregar i van registrar, el darrer dia 10 de maig més de 1.000 escrits en la Conselleria de Benestar Social, exigint al Consell:

- El **pagament puntual** a totes les entitats que gestionen el sector d'atenció a persones amb discapacitat i malaltia mental.
- Un **sistema de finançament estable**, mitjançant concerts, que garantisca la continuïtat dels centres i el pagament puntual d'aquests.
- Una **normativa d'acreditació** de centres que garantisca, mantinga i millore la qualitat dels serveis que presten.
- Una **MESA TRIPARTIDA** entre Administració, patronals i sindicats del sector per tractar la situació i fer propostes.

El mateix dia, un grup de 8 delegats i delegades, juntament amb la responsable de la Federació d'Ensenyament de CCOO d'aquest sector, Neus Carrasco, van mantenir una reunió amb l'adjunta primera del Síndic de Greuges d'Alacant, Emilia Caballero, en la qual li van exposar la greu situació que travessa el sector.

La FE CCOO PV va presentar una **queixa al Síndic** sol·licitant:

- Que requerisca a l'Administració valenciana (Conselleria de Justícia i Benestar Social i Conselleria d'Hisenda) una **solució urgent** a tots els pagaments pendents (primer pagament de les subvencions 2012, primer pagament dels concerts als qui no se'ls ha pagat, pagament de tots els endarreriments a les empreses i entitats que gestionen centres i serveis de titularitat pública. En aquests casos els deuen mesos de 2011 i 2012).

- Que s'establisca un **model de finançament estable, via concerts**, per a tots els centres i programes gestionats per entitats sense ànim de lucre. El model via subvenció és obsolet i no garanteix en absolut l'estabilitat dels centres, serveis i programes.
- Que es demane a la Conselleria de Benestar Social una **normativa adequada** al sector que determine: plantilles, ràtios, perfils professionals, règim de funcionament, perfils d'usuaris, etc. que mantinga i millore les condicions actuals.

El divendres 25 de maig, delegats i delegades juntament amb familiars, usuaris i treballadors es van concentrar al Palau de la Generalitat, convocats per la FE CCOO PV per exigir el **pagament immediat del deute pendent**.

La situació és insostenible, als treballadors i les treballadores de diverses entitats se'ls deuen més de tres mensualitats, activitats programades en els centres han de suprimir-se per falta de liquiditat i alguna entitat està plantejant-se el tancament després de més de trenta anys oferint aquest servei.

Les mobilitzacions continuaran fins que no es done solució a aquesta situació tan precària i injusta que pateix tot el sector d'"atenció a persones amb discapacitat" al País Valencià.

Mada Macià
Secretària PSEC

Com han afectat el PSEC les retallades publicades fins ara?

Decret llei 1/2012 de 5 de gener, del Consell, de mesures urgents per a la reducció del dèficit a la Comunitat Valenciana

- Incapacitat laboral: reducció de les compensacions econòmiques i prestacions complementàries, (100% els 15 primers dies d'ILT, el 60% del dia 16 al 20 i el 75% del dia 21 des d'ara).
- No ofertes públiques d'ocupació.
- Paralització de les aportacions al Pla de pensions.
- Paralització del desenvolupament de la carrera professional.
- Apujada de l'IRPF autonòmic i dels combustibles.
- Suspensió de pactes i acords signats en l'àmbit del personal funcionari.
- Plans d'ordenació de personal: per a reduir fins a un 25% els efectius de caràcter temporal fins arribar als objectius quant a reducció de la despesa pública (racionalització del sector públic des del punt de vista del nombre d'efectius).

Reial decret llei 3/2012, de 10 de febrer de mesures urgents per a la reforma laboral

- Acomiadament fàcil i barat, sense necessitat d'autorització dels expedients de regulació d'ocupació (Ero).
Si l'Administració no tinguera recursos financers suficients durant nou mesos seguits pot justificar l'acomiadament del personal laboral fix i es faciliten els Ero en tot el sector públic.
- Facilita a l'Administració modificar unilateralment la jornada, l'horari i les funcions, igual que permet reduir la jornada de treball i per tant, cotitzacions i retribucions.

Reial decret llei 14/2012 de mesures urgents de racionalització de la despesa pública en l'àmbit educatiu

- Caràcter assistencial per al primer cicle d'infantil, considerat en l'àmbit de "conciliació".
- Augment de ràtios en un 20% en primària i en secundària.

Aquest percentatge resultarà així mateix aplicable als límits màxims fixats per a la resta d'ensenyaments regulats en la Llei orgànica 2/2006 de 3 de maig d'educació.

Decret 68/2012 de 4 de maig, del Consell, pel qual es modifica el Decret 175/2006 de 24 de novembre, pel qual es regulen les condicions de treball del personal al servei del Consell

- Condiciona l'ajustament de la nostra jornada (36 hores i 15 minuts), al supòsit que una normativa de caràcter bàsic establisca per al personal del sector públic una jornada de treball superior, en aquest cas s'incrementarà en els termes previstos.

Amb tot allò exposat les conseqüències són les següents:

EMPITJORAMENT DE LES CONDICIONS LABORALS

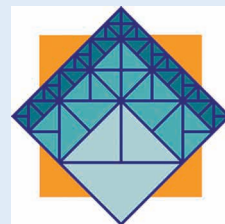
- Quan es produïssa una **ILT** de fins a 15 dies cobrarem el 100%. A partir del dia 16 el nostre salari abaixarà fins a un 75%.
- Es modificarà la nostra **jornada** laboral, augmentant de 36 h 15 minuts a 37 h i mitja, setmanals.
- Es podran modificar les nostres **funcions**.
- Augment de **ràtio** en primària i secundària i amb la finalitat d'optimitzar recursos, l'Administració adscriurà provisionalment a un mateix/a fisioterapeuta i/o educador/a d'educació especial a més d'un centre per atendre l'alumnat amb NEE, evitant així la incorporació de personal interí.
- No hi haurà oferta d'ocupació pública, (ni oposicions, ni concursos). Únicament es duren a terme els processos selectius ja convocats corresponents a l'**OPE 2010**.
- No hi ha garantia de continuïtat per al funcionariat **interí** que ocupa vacant i que presta serveis en centres docents quan finalitze el curs.
- Externalització de serveis mitjançant empreses de treball temporal (**ETT**).
- La paralització de la **carrera** professional ens deixa sense expectatives de progrés promocional i retributiu.

ESCOLES INFANTILS DEPENDENTS DE LA GV

- La suspensió de pactes i acords signats **deixa sense efecte** l'Acord de plantilles de les EI, amb aquell que vam aconseguir al setembre de 2010, la creació de llocs de treball d'educadors infantils, i una persona més de suport per cada tres unitats.
- El caràcter educatiu del primer cicle d'infantil, reconegut en la Llei orgànica 2/2006 d'educació, passa a ser considerat en l'àmbit de "conciliació", és a dir, **assistencial**.
- 2007: les EI dependents de la GV van ser reconegudes com a centres **educatius**.
- 2009 el complement retributiu per exercir el càrrec de **direcció** i 2010 l'equiparació de la jornada de juny amb els col·legis per a les 33 escoles.
- Monitors de **menjador**: les retallades afectaran la dotació presupostària que aconseguim amb les mobilitzacions dutes a terme l'any 2004.

FORMACIÓ

Reducció dràstica dels fons de formació per a empleats públics

L'ARRIBADA AL PODER del Partit Popular no solament ha comportat una reducció considerable de fons adreçats als serveis públics i en el cas que ens ocupa als fons de formació, sinó que ha paraitzat tot allò referent a la formació. Així doncs la convocatòria dels plans de formació adreçats als empleats públics ha sigut **paraitzada fins al mes d'abril**. Recordem que els responsables de l'INAP, organisme del qual depenen aquests plans, van ser nomenats pel mes de desembre i han tardat 5 mesos a presentar la convocatòria de l'Acord de formació per a l'ocupació de les administracions públiques.

Aquest pla s'ha presentat amb un retard considerable però a més amb una **reducció important del seu import**, exactament del 48% quant a anys anteriors. Aquesta reducció implica una desviació de la quota de formació que paguen la majoria dels treballadors i les treballadores, ja que la reducció de les cotitzacions a causa de l'increment de l'atur no justifica la retallada actual. (MUFACE també realitza aportacions adreçades a formació del personal que depén d'aquesta).

En aquests moments la mateixa Administració malgrat haver convocat el Pla **no assegura la disponibilitat de fons**, per tant estem en una paraització *de facto* de tot allò relacionat amb la formació. Aquesta situació és especialment preocupant ja que en un moment de crisi com l'actual la formació i la millora de la qualificació és una de les vies per a eixir d'aquesta.

Tampoc se'ns assegura la continuïtat dels plans de formació per a empleats públics per a pròximes convocatòries, oblidant que **la formació exigeix una planificació adequada** en el temps i que no es pot improvisar.

És especialment preocupant que a data d'avui la Conselleria d'Educació valenciana encara no haja presentat complet el seu pla de formació per a aquest curs escolar. Una mostra més de l'actual **paràlisi d'una administració que ha deixat de planificar i gestionar** el sistema educatiu valencià i solament està preocupada a aplicar les retallades imposades per l'Estat.

RESSENYA

Dani Miquel presenta el seu nou treball "més Musiquerries"

"més Musiquerries" és el títol del nou treball que ens presenta aquest alquimista musical que ha demostrat les seues dots per acostar la nostra tradició musical i cultural al públic infantil de tot el territori valencià. Un treball que en aquesta ocasió ve de la mà d'Andana editorial en una presentació de primera qualitat tant pel que fa al format com al contingut d'aquesta.

Dani Miquel al llarg dels seu nou treball fa un recorregut per **algunes de les cançons més emblemàtiques del nostre patrimoni** com "Allà dalt la serra", "La cançó dels colors" "La xata merenguera" o "Serra de Mariola", concretament en aquesta última rendint un homenatge al mestre Paco Muñoz.

A més ens presenta **noves cançons de segell propi**, en "Marieta" els personatges de l'imaginari de terror valencià esdevenen els protagonistes, en "Cigronet" evoquem el conegut conte a través d'una fabulosa cançó, i en "La Granota i el grill" Dani, en un art de mestressa, des d'un conte ens fa una cançó.

Comentari a banda necessiten les dues cançons en les quals Dani Miquel fa palesa la seua senya d'identitat i els seus principis,

una mostra del seu compromís i la seua voluntat de contribuir a **la difusió de la nostra llengua**, "Poema al sol i la lluna" i "Parla valencià".

En definitiva, tot un treball d'excel·lent qualitat en el qual s'ha posat especial cura i dedicació perquè ara veja la llum donant procés de **continuïtat al projecte artístic i musical** d'aquest cantacançons valencià.

Des de ja podeu posar-vos en contacte amb Dani perquè acudisca al vostre poble o a la vostra ciutat a presentar aquest excel·lent treball. **Per a més informació:**

www.danimiquel.es

<http://www.facebook.com/pages/Dani-Miquel/168273646524508>

Dani: **686 413 341**

Ja saps com pots **participar** en el teu sindicat?

Resol els teus dubtes i rep informació consultant la pàgina web:

www.pv.ccoo.es/ensenyament

i el **facebook** de la FE CCOO PV

i donant-te d'alta en els diferents grups:

- Adjudicacions
- Traslats professorat País Valencià
- MOBILITZA'T contra la PRIVATITZACIÓ de l'ensenyament

També hi pots participar mitjaçant:

enquestes

blogs